GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḌI.

Pe anŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România și străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ L.

SĖ PRENUMERĂ:
la poște, la librării și pe la dd. corespondențĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmond 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scriserĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 207. Lunĭ, Marțĭ 22 Septemvre (4) Octomvre. 1887.

In memoria lui IACOBŬ MUREȘIANU.

Brașovŭ, 21 Septemvre 1887.

Continuămŭ aḍĭ cu estrasele din însemnările autografe ale neuitatului nostru editorŭ, pe care l'amŭ condusŭ alaltaerĭ, cu inima sfâșiată, la mormêntŭ.

Etă ce ḍice elŭ între altele cu privire la stăruințele sale culturale, naționale și sociale.

„„Gazeta Transilvaniei“ și „Fóia pentru minte inimă și literatură“ suntŭ martore că *spiritulŭ de reunire a puterilorŭ*, pentru înlesnirea înălțărei în cultură a poporului românŭ, a fostŭ nutritŭ și la timpulŭ sêu resuscitatŭ de nenumĕrate orĭ în sînulŭ publicului românŭ, ma premergerea ca esemplu încă n'a lipsitŭ din partene înființândŭ „*Reuniunea femeilorŭ române spre ajutorulŭ crescerei fetițelorŭ române orfane*“ etc. în Brașovŭ, care îndată după revoluțiunea din 1848, cătră finele anului 1849 îșĭ luă începutulŭ...

„La aducerea în viéță a *gimnasiului românŭ din Brașovŭ* am colaboratŭ prin îndemnŭ, ca în grădina ce se cumpĕrà de cătrâ frații comercianțĭ românĭ din Brașovŭ sĕ se rĕdice școle române, gimnasiu etc., spre înălțarea culturei între Românĭ, că numai acésta va fi în stare a rĕdica fericirea Româniloru. Simțulŭ celŭ nobilŭ alŭ Românilorŭ brașovenĭ întru a întreprinde tóte posibilele încercărĭ, s'a manifestatŭ și la deslegarea problemei acesteia cu totŭ soiulŭ de oferte, colecte și binefacerĭ, încâtŭ în 17 Septemvre 1851 s'a pusŭ cu cea mai laudabilă și mai frumósă ceremoniă din partea comercianțilorŭ și a preoțimei pétra unghiulară în fundamentulŭ gimnasiului de aḍĭ, cântată, după cuvêntărĭ și predice, și prin poesii latinesce și românesce, „scóse din adênculŭ sufletului, cu urărĭ de înălțare la Universitate, scrise și declamate în genunchĭ cu cea mai sinceră bunăvoință națională de Iacobŭ Mureșianu.....“ (Veḍĭ „Fóia“ etc.)

„Intreprinderile naționale patriotice de totŭ soiulŭ au fostŭ în principiu cea mai delicată córdă a rĕsunetului „Gazetei Transilvaniei“ și a „Fóiei“.

„La *Associațiune* — am îndemnatŭ de timpuriu și cu esemplu ca membru, ma și pentru înființarea unei *Academii de dreptur̆ românŭ* în patriă-ne am făcutŭ unŭ începutŭ cu sacrificii adause de mulțĭ bărbațĭ binefăcĕtorĭ cu sêmțŭ nobilŭ“.

„Inființarea *iustitutelorŭ române de creditŭ și economii* pentru poporulŭ românŭ am reclamat-o și am sprijinit'o din tóte rĕsputerile la timpulŭ sĕu premergêndŭ și cu esemplu participătorŭ la înființarea lorŭ la „Transilvania“, „Albina“ ș. a.

„...La inițiarea unui balŭ pentru Reuniunea femeilorŭ române, spre înmulțirea fondului ei *în folosulŭ crescerei sexului femeescŭ alŭ națiunei române fără osebire de confesiune* — am formatŭ și joculŭ „*Romana*“, „care spre a-lŭ ferĭ de orĭ-ce corciturĭ s'a croitŭ și făcutŭ în casa întemeiătorului Reuniunei I. M., după cum l'a descrisŭ și în versurĭ (veḍĭ „Fóia“ de atuncĭ.)....“

„...Intr'aceea se crescea junimea română fără osebire confesională pe struna cea mai delicată a sêmțului naționalŭ românŭ atâtu în scólă, câtŭ și în societate, în scrisŭ și în conversărĭ, cu îndemnŭ de repețite orĭ reînoitŭ și recomandatŭ, pentru ca sĕ se sacrifice și ea cu fiii mei dimpreună pentru luminarea și înaintarea Românilorŭ reclamândŭ totŭ feliulŭ de progrese folositóre dela ei și aducêndŭ la viéță associațiunĭ de totŭ soiulŭ, carĭ potŭ asigura esistența și înaintarea poporului românŭ în totŭ ramulŭ de cultură: sciință, comerciu, economiă, industriă, arte etc. etc. în patria sa mamă“.

„Sĕ nu fiă satŭ orĭ comună română, care sĕ nu fiă reunită orĭ asociată cu comunele vecine române pentru esercitarea, apĕrarea și salvarea dreptului de limbă română în politică, ca și în biserică și scólă, unde șoviniștii maghiarĭ îșĭ facŭ mereu calcule peste calcule, ca sĕ ne maghiariseze tótă suflarea românéscă, încă până și pe cei de dincolo de Carpațĭ, décă ei prin certe politice de partide îșĭ vorŭ uita de reînoirea simțului naționalŭ românŭ și nu vorŭ jertfi totŭ până la ultima picătură de sânge... pentru susținerea vieții și a limbei sale daco-române, istro-române și macedo-române.“

„Decĭ facețĭ reuniunĭ peste reuniunĭ pentru înaintarea în cultura națională, câtŭ și cu scopŭ de a restaura și înloca *curagiulŭ Românului de a'șĭ apăra dreptulŭ de egalitate perfectă politică între naționalitățile patriei fără frică și cutremurŭ.*“

Mâne vomŭ încheia șirulŭ acestorŭ sfaturĭ ce cu limbă de mórte ni le-a lăsatŭ moștenire bĕtrânulŭ luptătorŭ pentru viéță și drepturile națiunei reproducêndŭ frumosulŭ pasagiu privitorŭ la stăruințele sale din trecutŭ, unite cu ale altorŭ meritațĭ bărbațĭ, pentru întroducerea literilorŭ străbune latine.

In cursulŭ ḍilei de erĭ și de aḍĭ, Redactorulŭ „Gazetei Transilvaniei« a mai primitŭ următórele telegrame și scrisorĭ de condolență:

Sibiiu, 21 Septemvre (3 Octomvre.)

Primițĭ sincerile mele espresiunĭ de condolență pentru perderea iubitului vostru părinte și domnului meu profesorŭ. Vecĭnica lui pomenire.

Popea, vicarŭ.

Budapesta, 19 Septemvre (1 Octomvre).

Sincere condolențe pentru perderea scumpului vostru părinte și mare patriotŭ.

Alexandru Farra,
secretarŭ de legațiune cl. I, consulŭ general alŭ M. S. Regelui României.

Budapesta, 19 Septemvre (1 Octomvre).

Vĕ esprimŭ sincera mea compătimire la durerea vóstră și a națiunei.

Ioanŭ Poruțiu,
secretarŭ interpretŭ alŭ consulatului generalŭ alŭ României.

Bucurescĭ, 19 Septemvre (1 Octomvre.)

Impărtășimŭ durerea Românilorŭ pentru perderea celui mai zelosŭ publicistŭ Iacobŭ Mureșianu. Eternă fiă amintirea lui!

Grandea și Francu.

Sulina, 20 Septemvre (2 Octomvre.)

Trista veste ce am primitŭ aḍĭ despre mórtea scumpului vostru părinte, a neobositului luptătorŭ, a mișcatŭ viu inima mea. Vĕ rogŭ, primițĭ espresiunea sentimentelorŭ mele de condolență pentru acéstă ireparabilă perdere.

Sântu.

Budapesta, 20 Septemvre (2 Octomvre.)

Ca vechiu amicŭ stimătorŭ alŭ venerabilului repausatŭ iau parte la durerea ce resimte națiunea nóstră și familia vóstră.

Alexandru Romanŭ.

Timișóra, 20 Septemvre (2 Octomvre.)

Sincera mea condolență pentru perderea demnului bărbatŭ alŭ națiunei nóstre și tată alŭ familiei vóstre, Iacobu Mureșianu. **Rotariu.**

Poiana săratŭ, 20 Septemvre (2 Octomvre.)

Primițĭ sincera mea condolență.

Ioanŭ Băloiu, protopopŭ.

Șimleulŭ Silvaniei, 19 Septemvre (Oct.)

Lacrimile de condolență și simțĕmintele nóstre de recunoscință se turnămŭ în sînulŭ mamei națiunĭ române, carea va ridica din ele monumentŭ neperitoeŭ celui mai intrepidŭ conducĕtorŭ alŭ sĕu Iacobŭ Mureșianu.

Românii Sĕlăgienĭ.

Turda, 19 Sept. (1 Oct.)

Românii din Turda și giurŭ, din inimă participă la adênculŭ doliu și ireparabila perdere ce a suferitŭ națiunea și familia.

München, 19 Sept. (1 Oct.)

Associându-mĕ cu întréga familiă la durerea pentru perderea iubitului vostru tată, primițĭ sincerile nóstre condolențe. **Eremia Popa.**

Turda, 19 Sept. (1 Oct.)

Regretămŭ din inimă perderea iubitului vostru părinte și a multŭ stimatului nostru nașŭ.

Dr. Radu și soția **Emilia.**

Oradea mare, 19 Sept. (1 Oct.)

Mortului lucéscă lumina cerészcă, cei vii sĕ priméscă compătimirea frățéscă.

Iosifŭ Romanŭ.

Clușiu, 20 Sept. (2 Oct.)

Cu cea mai adêncă tristeță pentru perderea nu numai familiară, ci și națională, venimŭ a vĕ esprima adevĕrata nóstră condolență.

Almășianŭ, Isacŭ Alesiu Popŭ, Bohățielŭ, Vajda, G. Popŭ. Em. Popŭ, Coroianŭ, Silași, Podóbă.

Sibiiu, 18 (30) Septemvre.

Vĕ rogŭ stimate domnule și amice, sĕ primițĭ și sĕ comunicațĭ întregei jalnice familii sincera și profunda mea condolență pentru perderea ce ațĭ înduratŭ și fițĭ siguri că lacrimile vóstre suntŭ totodată și ale națiunei române.

Elia Măcellariu.

Rodna vechiă, 19 Septemvre (1 Octomvre).

Primițĭ cea mai sinceră condolență pentru perderea ireparabilă. Popa **Domide.**

Cohalmŭ, 19 Septemvre (1 Octomvre).

Durerea familiei vóstre este și a nóstră. Perderea marelui dascălŭ, care a datŭ națiunei spiritulŭ de viéță, a marelui și zelosului antelupătorŭ, care n'a crutațŭ nicĭ ostenélă, nicĭ avere, nicĭ chiar libertatea personală pentru emanciparea némului nostru și pentru apĕrarea drepturilorŭ lui, este perdere națională nereparabilă. Primițĭ condolența fosttilorŭ sĕi discipulĭ.

Clemente Raicu, vice-protopopŭ.
George Lungu, proprietarŭ.

Inmormêntarea.

Pe lângă cea mai viuă și umĕrósă participare a publicului brașoveanŭ de tóte naționalitățile s'a sĕvĕrșitŭ Sâmbătă după améḍĭ înmormêntarea bĕtrânului Iacobŭ Mureșianu. Au oficiatŭ la înmormântare delegații Escelenței Sale pré sânțitului Metropolitŭ alŭ Albei-Iulie și Făgărașŭ d-nii canonicŭ Ioanŭ M. Moldovanŭ și profesorulŭ Dr. Augustinŭ Bunea, precum și cei doi preoțĭ din Tohanulŭ-vechiu. Preoțimea românéscă din Brașovŭ a asistatŭ în corpore la conductulŭ funebralŭ, la care au luatŭ parte elevii gimnasului românŭ și ai celui romano-catolicŭ cu corpurile lorŭ profesorale, corpulŭ profesoralŭ alŭ scólelorŭ evangelice, preoțĭ de diferite con-

fesiunĭ, deputațiunĭ din satele dimprejurŭ și notabilitățile civile și militare ale Brașovului.

Nepermițêndu-ne adĭ spațiulŭ vomŭ publica mâne unŭ raportŭ detaiatŭ despre înmormêntare, dândŭ locŭ adĭ numai vorbirei funebrale de mai josŭ, care cuprinde date și trăsurĭ din viéța și faptele rĕposatului.

Discursŭ funebralŭ

rostitŭ de d-lŭ **Dr. Augustinŭ Bunea** *profesorŭ de teologiă în Blașiu, la înmormêntarea lui* ***Iacobŭ Mureșianu,*** *în capela din Gróverŭ.*

Ințelepciunea va lăuda sufletulŭ sĕu și în mijloculŭ poporului se va mări.
Int. lui Sirach 24. 1.

Lacrimele, ce le-amŭ vĕrsatŭ pe mormêntulŭ unuia dintre cei mai energicĭ anteluptătorĭ naționalĭ, abia s'au uscatŭ, sunetulŭ lugubru alŭ clopotelorŭ, ce vesteau mórtea celui mai eruditŭ bărbatŭ românŭ, abia a încetatŭ, vestmêntu'ŭ de jale, ce l'a îmbrăcatŭ națiunea română la apunerea nemuritorului canonicŭ și prepositŭ capitulariu Timoteu Cipariu, încă nu l'amŭ desbrăcatŭ, și deja firulŭ electricŭ a vestitŭ în tóte părțile locuite de Românĭ trecerea în sînulŭ eternității a fericitului în Domnulŭ Iacobŭ Mureșianu, carele în unŭ periodŭ lungŭ de 50 anĭ a luminatŭ ca unŭ farŭ maritimŭ cărările, pre carĭ poporulŭ românŭ s'a nisuitŭ printre valurile vieții sale grele sĕ ajungă la limanulŭ unei sorțĭ mai bune, la limanulŭ fericirei sale culturale și naționale. O familiă vrednică érășĭ suspină, o națiune întrégă érășĭ plânge, o biserică românéscă érășĭ jălesce, și în mijloculŭ acestui doliu universalŭ sórtea nemilósă îmĭ impune necesitatea durerósă de a-mĭ astupa isvorulŭ lacrimelorŭ, de a-mĭ năduși suspinele și de a vĕrsa pre inimele vóstre sângerate, în locŭ de lacrime, balsamulŭ, cu care singurŭ religiunea creștină scie alina durerile marĭ!

Religiunea Mântuitorului nostru Isusŭ Christosŭ, carea luminéză pe orĭ ce omŭ ce vine în lume și reguléză inimele ómenilorŭ în tótă viéța lorŭ, serbéză chiar și în giurulŭ acestui sicriu unŭ triumfŭ strălucitŭ, deórece pre când noi vĕrsămŭ amare lacrime pentru pierderea unuia dintre cei mai credincioșĭ fii ai bisericei și cei mai marĭ binefăcĕtorĭ ai neamului românescŭ, ea ne arétă, că și astădĭ împrăsciă în tóte părțile adevĕrata lumină a înțelepciunei, adevĕratulŭ zelŭ pentru mărirea Ființei supreme, adevĕrata iubire cătră deapropele, pentru ca astfelŭ sĕ formeze ómenĭ într'adevĕrŭ înțelepțĭ, ómenĭ marĭ înaintea lui Dumnedeu, marĭ înaintea ómenilorŭ și vrednicĭ de a fi mărițĭ de popóre întregĭ.

Unŭ astfelŭ de bărbatŭ formatŭ sub inriurința sântei nóstre biserice este și fericitulŭ în Domnulŭ Iacobŭ Mureșianu, care în tótă viéța sa și în tóte faptele sale a demonstratŭ, că este adevĕratulŭ înțeleptŭ, adevĕratulŭ creștinŭ, adevĕratulŭ amicŭ alŭ umanității, binefăcĕtorulŭ poporului, din sînulŭ căruia a eșitŭ, și fala bisericei, de care s'a ținutŭ, așa încâtŭ cu totŭ dreptulŭ putemŭ sĕ-i aplicămŭ cuvintele înțeleptului Sirah: »Ințelepciunea va lăuda sufletulŭ sĕu, și în mijloculŭ poporului se va mări.

Provedința dumnedeéscă, triștĭ ascultătorĭ, nu a concesŭ numai cetățilorŭ superbe și familielorŭ ilustre și domnescĭ privilegiulŭ de a produce și a forma ómenĭ marĭ, suflete nobile și capabile de întreprinderĭ falnice și nemuritóre. Dumnedeu, carele pre Davidŭ l'a ridicatŭ de lângă turma de oi pre celŭ mai strălucitŭ tronŭ; Dumnedeu, carele din pescarĭ a formatŭ pe cuceritorii lumei și întemeiătorii bisericei, a voitŭ, ca alesulŭ sĕu Iacobŭ Mureșianu, carele avea sĕ devină unulŭ dintre cei mai înțelepțĭ și energicĭ conducĕtorĭ ai poporului românescŭ, sĕ se nască din o comună rurală cu numele Rebrișóra de pe teritorulŭ fostului regimentŭ alŭ II-lea de graniță, și din o familiă modestă de preoțŭ românŭ.

Tatălŭ lui nu cunoscea ocupațiune mai de lipsă decâtŭ crescerea fiului sĕu, însĕ eu nu mĕ voiu ocupa cu educațiunea, ce a primit'o fericitulŭ în Domnulŭ în casa părintéscă dela 27 Noemvre anulŭ 1812, când a vĕdutŭ lumina dilei, până în momentulŭ, când a părăsitŭ acea casă iubită, deórece numai ómenii de tóte dilele atérnă dela educațiunea, pre când sufletele marĭ suntŭ în stare a'șĭ da ele singure acea educațiune, care sĕ-i facă capabilĭ de fapte marĭ și întreprinderĭ generóse. Unŭ astfelu de sufletŭ a fostŭ și fericitulŭ în Domnulŭ, carele, sêmțindŭ de timpuriu o sete nestinsă pentru sciință, încă în anii cei mai fragedĭ șĭ-a îndreptatŭ pașii sĕi spre scóla grănițeréscă din Năsĕudŭ, unde sub instrucțiunea zelosului Ioanŭ Marianŭ, carele mai târdiu a devenitŭ renumitulŭ vicariu foraneu alŭ Năsĕudului, a primitŭ cele dintâiu principie ale sciințeĭ omenescĭ.

Insĕ cunoscințele, ce le oferesce o scólă normală, erau prea micĭ pentru mintea cea mare a lui Iacobŭ Mureșianu. Pentru aceea pre la anulŭ 1824 'lŭ vedemŭ alergândŭ cu dorŭ spre scólele din Blașiu, acestŭ focularŭ putericŭ, care 'șĭ revĕrsa radele sale de civilisațiune și cultură națională pretutindenea, unde rĕsuna dulcele graiu românescŭ, rechiămândŭ la o nouă viéță unŭ poporŭ de vécurĭ cufundatŭ în letargiă.

In acelŭ locașŭ sfântŭ fericitulŭ în Domnulŭ a doveditŭ o minte ageră, care putea pĕtrunde cu ușurință cele mai grele sciințe, unŭ sufletŭ nobilŭ, care era totdéuna capabilŭ de a primi adevĕrulŭ, unŭ sufletŭ constantŭ, pre care nu-lŭ puteau clăti de pre calea virtuței nicĭ esemplele rele, nicĭ pornirile vêrstei tineresci. In cursulŭ celorŭ 5 clase gimnasiale nu cunoscea altă ocupațiune, decâtŭ sĕ-șĭ însușéscă locuțiunile netede ale limbei latine, sĕ guste elocința strălucită și maiestósele vorbirĭ ale lui Cicerone, și sĕ se preâmble pre vîrfulŭ poeticului Parnasŭ printre chipurile încântătóre produse de fantasia geniilorŭ din Grecia și Lațiu; ér în cursulŭ filosoficŭ de 2 anĭ a percursŭ în sborŭ repede teoremele și axiomele lui Aristotele și Platone, îmbogățindu'șĭ mintea sa și cu alte cunoscințe seriose și folositóre.

Incununatŭ cu cele mai strălucite succese în studiele gimnasiale și filosofice, iubitŭ și stimatŭ de erudiții lui profesorĭ, dintre carĭ venerabilulŭ canonicŭ Constantinŭ Papfalvi cu lacrimele în ochĭ 'șĭ aduce și astădĭ aminte de elŭ, ca de unulŭ dintre cei mai bravĭ elevi ai sĕi, — fericitulŭ în Domnulŭ a fostŭ primitŭ în seminariulŭ teologicŭ din Blașiu, unde tóte sciințele profane câștigate în liceu le-a sânțitŭ și perfecționatŭ cu sciința acea teologică, care transpórtă pre omŭ în societatea lui Dumnedeu și-lŭ face capabilŭ a deveni unŭ adevĕratŭ înțeleptŭ.

Ferice! ferice! de locuitorii acelei cetățĭ, carĭ vorŭ avé norocirea de a primi în mijloculŭ lorŭ pre unŭ bărbatŭ înzestratŭ cu cunoscințe atâtŭ de vaste, sacre și profane, și împodobitŭ cu virtuțĭ atâtŭ de frumóse, creștine, civile și sociale, cum a fostŭ fericitulŭ în Domnulŭ după terminarea studielorŭ sale în Blașiu: ferice de voi, frațilorŭ Brașovenĭ, carĭ mai ânteiu și nemijlocitŭ ațĭ primitŭ reflexulŭ radelorŭ ce se revĕrsa din o minte atâtŭ de luminată, și avêntulŭ, ce l'a imprimatŭ societăței românescĭ esemplulŭ virtuțilorŭ marelui Iacobŭ Mureșianu!

Fericitulŭ în Domnulŭ a fostŭ chematŭ la Brașovŭ prin întrepunerea humanului abate și plebanŭ romano-catolicŭ Antoniu Kovács, carele și într'unŭ străinŭ a sciutŭ prețui calitățile lui eminente. La începutŭ a funcționatŭ la scóla elementară întemeiată prin zelulŭ numitului abate, ér după ce s'a înființatŭ gimnasiulŭ romano-catolicŭ, în care pre atuncea studiele se propuneau în limba latină, ér mai târdiu în limba germană, fericitulŭ în Domnulŭ a funcționatŭ ca profesorŭ la acelŭ gimnasiu în decursŭ de 39 anĭ, ér ca directorŭ în timpŭ de aprópe 20 anĭ.

In aceste oficie importante nu l'a susținutŭ nicĭ legăturĭ de sânge cu mai marii sĕi, nicĭ protecțiunĭ și favorurĭ câștigate prin lingușirĭ, séu alte mijlóce neiertate, fără numai hărnicia cu care a lucratŭ diua și nóptea pentru înflorirea gimnasiului, și consciențiositatea, cu carea s'a dedicatŭ cu totulŭ instrucțiunei și educațiunei tinerimei. O singură dată superiorii lui n'au fostŭ mulțămițĭ cu funcționarea dênsului ca profesorŭ la gimnasiulŭ romano catolicŭ, și acésta a fostŭ cu ocasiunea cunoscutului pronunciamentŭ dela anulŭ 1868, când fericitulŭ în Domnulŭ a fostŭ relevatŭ din postŭ, însĕ curêndŭ au trebuitŭ sĕ se convingă cu toții, că interesele gimnasiului pretindŭ rechemarea lui în oficiu.

Nimicŭ nu lŭ lega cu legăturĭ mai plăcute de gimnasiulŭ romano-catolicŭ din Brașovŭ, decâtŭ cugetulŭ și dorulŭ fierbinte de a puté fi folositorŭ tinerilorŭ românĭ, carĭ pe timpulŭ, câtŭ a fostŭ elŭ profesorŭ și directorŭ, alergau în numĕrŭ fórte mare la acelŭ gimnasiu. Părinte a fostŭ fericitulŭ în Domnulŭ, învĕțătorŭ și Mecenate a fostŭ tuturorŭ tinerilorŭ, carĭ au venitŭ în atingere cu elŭ: pe cei bunĭ și diligențĭ i lăuda, pe cei rĕi și negligențĭ, înfrunta cu tótă blândețea și-i abătea de pe calea rătăcirei, pe cei lipsițĭ îi ajuta și încuragia, pe toțĭ îi primia cu afabilitate în casa sa, punêndu-le la disposițiune felurite mijlóce spre a înainta în sciințe și virtute. Dér pe altă cale nicĭ nu putea fi folositorŭ studenților românĭ, deórece gimnasiulŭ românescŭ din Brașiovŭ încă nu era înființatŭ, ér la gimnasiulŭ germanŭ de aci tinerii românĭ numai cu greu puteau încăpé, și acésta este a doua causă, pentru care a rĕmasŭ în serviciulŭ gimnasiului romano catolicŭ.

Acéstă activitate nu l'a împiedicatŭ nicĭ unŭ momentŭ a lucra în colónele Gazetei Transilvane, la a cărei întemeiere a conlucratŭ cu venerabilulŭ luptătorŭ naționalŭ Georgiu Barițiu, sub a cărui redacțiune a apărutŭ acestŭ organŭ prețiosŭ până la anulŭ 1849. De atuncĭ încóce redacțiunea a dus'o fericitulŭ în Domnulŭ până la anulŭ 1878, când reservându-șĭ numai editura fóiei a depusŭ redacțiunea în mânile tinere și vigurose ale fiiului sĕu Aureliu. In acestŭ diarŭ escelentŭ, care tot-deauna a fostŭ celŭ mai aprigŭ apĕrătorŭ alŭ intereselorŭ nóstre naționale, și nicĭ odată nu a venitŭ în conflictŭ cu aspirațiunile poporului românescŭ, fericitulŭ în Domnulŭ identificându-se cu sórtea poporului, din care făcea parte nobilă, a plânsŭ și suspinatŭ, când timpurĭ grele și împregiurărĭ vitrege scoteau țipete de durere din piepturile frațilorŭ sĕi de unŭ sânge, s'a bucuratŭ, când sórele unorŭ dile senine revĕrsau radele sale binefăcĕtóre asupra unui poporŭ însuflețitŭ de speranțele unui venitorŭ mai fericitŭ, a îmbrățișatŭ cu căldura unei inimĭ nobile tóte ideile salutare și folositóre pentru propășirea națiunei românescĭ, le-a susținutŭ cu tăriă, le-a desfășuratŭ cu înțelepciune, și le-a împrăștiatŭ cu iuțélă în tóte orașele, satele, catunele și casele, unde se aude glasulŭ armoniósei limbe românescĭ, a sĕmĕnatŭ o mulțime de idei nouĕ, carĭ întrupându-se și realisându-se au produsŭ multe din instituțiunile, carĭ astădĭ suntŭ scutulŭ și fala națiunei nóstre, a sbiciuitŭ vițiulŭ, a încura-

---

FOILETONŬ.

APĔRAREA TRANSILVANIEI

contra

ROMÂNIEI ALIATĂ CU RUSIA.

(Urmare.)

Valulŭ munțilorŭ *Transilvaniei* despre *România* nu se póte străbate cu corpurĭ marĭ de trupe, decâtŭ prin trecĕtorĭ anumite (defileurĭ) relativŭ puține și fórte depărtate una de alta. In interiorulŭ țĕrei inamice dămŭ peste câteva cursurĭ de apă, mai multŭ séu mai puținŭ paralele între ele și anume: în direcția de *Nordŭ-Vestŭ* spre *Sudŭ-Vestŭ*, care însĕ nu ne presintă bune linii de apĕrare, avêndŭ o întindere liniară pré mare și o cantitate de apă pré mică, așa că nu formézǎ obstacole de terenŭ destulŭ de bune pentru apĕrare

Din causa configurațiunei circumferențiale a țĕrei, aceste riurĭ, întrebuințate fiindŭ ca linii de apĕrare spre *Sudŭ-Estŭ* séu spre *Sudŭ* (casulŭ cel mai probabilŭ) au inconvenientulŭ a puté fi întórse (atacate pe la spate) din flanculŭ stângŭ alŭ lorŭ, deórece ele nu cuprindŭ în sine și comunicațiunile ce ducŭ dela frontulŭ de *Est* spre interiorulŭ țĕrei.

Din cele dise resultă naturalmente, că apĕrarea *Transilvaniei* se face numai la pólele munțilorŭ și aci, cu tendința de a preîntêmpina în *parte* și cu forțe relativŭ superióre diferitele colóne inamice, disputându-le în modŭ absolutŭ debușarea (eșirea) din defileurĭ; séu prin atacurĭ concentrice, împingêndu le înapoi érășĭ în defileurĭ.

Pentru o asemenea acțiune se cere, bine înțelesŭ, mobilitate mare și precisiune absolută în întrebuințarea timpului, în fine condițiunĭ de carĭ *Napoleon* de multe orĭ a sciutŭ sĕ tragă cele mai marĭ folóse.

Unde ar fi óre loculŭ celŭ mai avantagiosŭ pentru concentrarea forțelorŭ principale ale apĕrătorului?

Acestŭ locŭ trebue sĕ fiă:

1) Câtŭ sĕ póte de asiguratŭ (feritŭ);

2) Centralŭ, și

3) Astfelŭ situatŭ ca sĕ predomine liniile principale pe carĭ *Românii* arŭ putea înainta cu corpurĭ de trupe mai marĭ.

Relativŭ la prima condițiune, loculŭ de concentrare a grosului nostru de trupe, nu trebue sĕ fiă pré aprópe de frontieră și sĕ nu pótă fi întorsŭ nicĭ ușorŭ nicĭ iute, pentru că în acestŭ din urmă casŭ, liniile nóstre de retragere arŭ putea fi periclitate, în consecință, concentrarea forțelorŭ întreruptă, apĕrarea energică și activă cu totulŭ paralisată.

In privința condiției 3-a, nu putemŭ găsi unŭ loc în interiorulŭ *Transilvaniei*, care sĕ cuprindă în sine tóte liniile de înaintare ale inamicului și acésta din causă că *Transilvania* nu are forma unui basinŭ perfectŭ.

De aceea se cere a gâsi unŭ locŭ, care sĕ predomine celŭ puținŭ acele linii de înaintare, carĭ înlesnescŭ mai multŭ invasiunea *română* séu carĭ oferă cele mai marĭ resultate atacului inamicŭ (cele mai periculóse pentru apĕrătorŭ) prin urmare, carĭ corespundŭ mai bine condițiunilorŭ 1-a și a 2-a. In acestŭ scopŭ trebue sĕ ecsaminămŭ bine liniile de înaintare contra *Transilvaniei*, ce stau adversarului la disposițiune.

Comunicațiunile carĭ ducŭ din *România* în *Transilvania* se potŭ clasa în 4 grupe, fiă-care dintre ele representândŭ o liniă de operațiune, și anume:

1. Aceea contra frontului de *Nord* alŭ *Transilvaniei.*

2. Aceea contra frontului de *Est.*

3. Linia de operațiune îndreptată contra frontului de *Sud* și care se compune din comunicațiunile ce ducŭ directŭ la *Brașovŭ.*

4. Șoseaua din Valea *Oltului* care, trecêndŭ strimtórea *Turnului roșu,* duce prin *Sibiiu* în Valea *Têrnavei marĭ* și *micĭ* și d'aci în Valea *Mureșului*, unde se unesce cu comunicațiunile de *Vest* a *Ardealului.*

(Va urma).

giatŭ virtutea, a înfieratŭ fără cruțare pre aceia, carĭ pentru interese trecĕtóre șĭ-au vêndutŭ legea și sângele, și a eternisatŭ memoria acelorŭ bărbațĭ, carĭ au depusŭ capitalele lorŭ spirituale și materiale pe altariulŭ bisericei și alŭ națiunei, ne a îndemnatŭ cu tótă puterea cuvêntului la iubire împrumutată și concordiă neclătită în fața intereselorŭ marĭ naționale, a datŭ impulsŭ deosebitŭ înființărei de reuniunĭ culturale, și mai cu sémă a conlucratŭ la înființarea reuniunei femeilorŭ române din Brașovŭ, care dela anulŭ 1850 până acum șĭ-a câștigatŭ merite însemnate pentru crescerea femeii române.

Afară de aceea, fericitulŭ în Domnulŭ a datŭ totŭ sprijinulŭ sĕu moralŭ la întemeiarea gimnasiului românescŭ din Brașovŭ, a propusŭ înființarea fondului pentru Academia de drepturĭ, contribuindŭ elŭ celŭ dintâiu 1000 de fl. la capitalulŭ acelui fondŭ, a lucratŭ în diferite chipurĭ pentru desvoltarea vieței nóstre sociale, estindêndu-șĭ atențiunea sa până și la petrecerile nóstre pentru carĭ a ideatŭ cunoscuta »Romana.«

Din care causă poporulŭ românŭ l'a consideratŭ totdeauna ca pe unulŭ dintre conducĕtorii sĕi cei mai înțelepțĭ și în inima s'a i-a făcutŭ locŭ între figurile cele mai stimate, venerate și iubite, carĭ au jucatŭ unŭ rolŭ importantŭ în istoria nóstră de 50 anĭ.

Eu nu sciu cu ce așĭ puté asemĕna mai bine cariera percursă de acestŭ bărbatŭ vrednicŭ, decâtŭ cu drumulŭ, ce-lŭ percurge sórele la începutulŭ primăverei. Când se rĕdică cu fața sa pompósă află pămêntulŭ bătutŭ de vênturĭ recĭ, acoperitŭ cu unŭ vestmênŭ de ghiață și cu norĭ înfiorătorĭ, și numai după marĭ lupte și marĭ greutățĭ 'i succede a rĕspândi lumina în tóte părțile, a îmblândi sĕlbătecia vênturilorŭ, a stórce plóia caldă din norii stêmpărațĭ, a topi gerulŭ și înghețulŭ și a face ca sub înriurința radelorŭ sale calde tóte să încolțéscă, sĕ crescă și sĕ înflorescă pre pămêntulŭ tredĭtŭ din amorțélă. O astfelŭ de muncă este gloriósă, însĕ și obositóre, pentru aceea bine venită și plăcută este sórelui odihna, ce-lŭ aștéptă în valurile pretinóse ale mărei.

Astfelŭ a fostŭ și cariera lui Iacobŭ Mureșianu.

Caracterulŭ lui nobilŭ și firmŭ a strălucitŭ mai cu sémă în iubirea și alipirea lui fidelă către biserica, în care a fostŭ botezatŭ și crescutŭ, și pre carea, respectândŭ în tótă viéța sa celelalte confesiunĭ, a servit'o totdéuna cu credință, luândŭ asupra sa între nenumĕratele ocupațiunĭ până și sarcina de catechetŭ alŭ tinerimei române greco-catolice, ce studia la gimnasiele din Brașovŭ.

Iubirea lui către deapropele s'a manifestatŭ mai vĕrtosŭ în ospitalitatea sa, carea întrunia la casa și mésa sa pre cei mai ilustri bărbațĭ românĭ din 'două țĕrĭ vecine, ba chiar și cei mai eruditĭ bărbațĭ din străinătate, carĭ s'au abătutŭ în scrutările lorŭ scientifice în acestŭ orașŭ încă au trebuitŭ sĕ ducă în țĕrĭ îndepărtate cele mai dulcĭ suvenirĭ de ospitalitate românéscă.

In cununa acestora și alorŭ virtuțĭ frumóse se împletia o afecțiune delicată pentru familia sa, pentru a cărei fericire a lucratŭ dina și nóptea cu acelŭ zelŭ și perseveranță, care vorŭ fi totdéuna unŭ esemplu rarŭ tuturorŭ părințilorŭ, pre carĭ Dumnedeu i va binecuvênta cu familiă. Nicĭ în crescerea fiilorŭ sĕi nu a perdutŭ din vedere interesele națiunei românescĭ, căcĭ pre unulŭ l'a crescutŭ, ca sĕ-i fiă demnŭ urmașŭ pre arena politicei militante, pre altulŭ l'a inițiatŭ în arta tonurilorŭ, ca sĕ pótă eternisa suavele melodie poporale, și pre alŭ treilea l'a învĕțatŭ, sĕ pótă perpetua în pétră, marmură și bronzŭ memoria bărbațilorŭ, carĭ vorŭ contribui la înaintarea poporului românescŭ, pre ficele sale le-a educatŭ astfelŭ, încâtŭ în 2 țĕrĭ sĕ pótă deveni esemple strălucite de adevĕrate matróne romane.

Iubirea nu póte sterni decâtŭ iubire. Pentru aceea vedemŭ pre toțĭ fii lui vĕrsândŭ amare lacrime în giurulŭ acestui sicriu, ce ascunde rĕmășițele unui părinte iubitorŭ, dovedindu-ne, că ei arŭ fi în stare sĕ-șĭ jertfescă chiar și viéța lorŭ, pentru ca sĕ o pótă salva pre a Părintelui lorŭ!

Virtuțĭ atâtŭ de nobile, atâtŭ de creștine, atâtŭ de curate, isvorite din o iubire nemărginită către Dumnedeu, către deapropele, către națiunea românéscă și către familia sa au fostŭ totŭ atâtea pregătirĭ pentru o mórte bună și săntă.

De aceea am cea mai mare încredere, că sufletulŭ fericitului în Domnulŭ se află pre calea, ce duce la plaiurile eternităței gloriόse, de unde înainte de a ne părăsi cu totulŭ, dice încă unŭ rĕmasŭ bunŭ jalnicei și iubitei sale familie și tuturorŭ consângenilorŭ și afinilorŭ sĕi, cărora le lasă de moștenire spiritulŭ sĕu de sacrificiu pentru totŭ ce este frumosŭ, bunŭ, adevĕratŭ și folositorŭ poporului românescŭ, asemenea și bravilorŭ cetățenĭ ai orașului Brașiovŭ, cărora încredințéză spre imitare esemplele virtuțilorŭ lui domestice, cetățenescĭ, sociale și naționale, apoi națiunei românescĭ, în sinulŭ căreia depune tesaurulŭ învĕțăturilorŭ sale prețióse, ce singure o potŭ duce la mărire și idealurile, spre carĭ țintesce, și în fine tuturorŭ acelora, carĭ din apropiere séu depărtare au venitŭ la acéstă pompă funebră, ca sĕ înalțe o rugăciune către tronulŭ Părintelui cerescŭ pentru repausulŭ sufletului lui, séu sĕ verse o lacrimă pre mormêntulŭ lui.

Acum mergĭ în pace sufletŭ nobilŭ pre plaiurile gloriósei fericirĭ și acolo întâlnindu-te cu aceia, carĭ ne-au părăsitŭ înaintea ta: cu Maiorŭ, Șincai Klein, Maiorescu, Laurianŭ și amiculŭ tĕu Cipariu, uniți-vĕ cu toții rugăciunile la treptele Tronului divinŭ, și cerețĭ dela Părintele îndurărilorŭ ca sĕ inspire poporului românescŭ aceea statornicia și alipire de învĕțăturile vóstre, care sĕ nu pótă scădé și dispăré nicĭ atuncĭ, când nicĭ o picătură de apă nu va mai curge pre alvia noroiósei Tise, când vorŭ seca valurile majestosului Danubiu, când va înceta murmurulŭ linŭ alŭ Nistrului și va amuțĭ freamĕtulŭ pletoșilorŭ Carpațĭ! Aminŭ!

Autografulŭ Maiestățiĭ Sale

adresatŭ ministrului presidentŭ Tisza, despre care s'a făcutŭ amintire atâtŭ într'una din telegramele foii nóstre, câtŭ și la scirile dilei, are următorulŭ cuprinsŭ:

„Iubite Tisza! Adêncŭ impresionatŭ, Mĕ întorcŭ acum în capitală, după ce cu ocasiunea marelorŭ manevre din acestŭ anŭ, am cercetatŭ mai multe părțĭ ale țĕrii.

„Pretutindenea cu bucuriă am observatŭ, că fidelitatea tradițională și patriotismulŭ în orĭ-ce parte a iubitului Meu regatŭ Ungaria — atâtŭ în Ungaria propriu disă, câtŭ și în părțile ardelene — se află adêncŭ împrimate în inimile poporațiunii, ceea ce s'a doveditŭ eclatantŭ prin numĕrósele manifestărĭ de iubire către persóna Mea și alipire neclintită față cu tronulŭ.

„Acéstă bucuriă se potențéză și prin aceea, că în óte regiunile, unde au fostŭ trupe, nu numai autoritățile locale și organele acestora șĭ-au datŭ silință ca sĕ satisfacă cu cea mai mare prevenire și sacrificii tuturorŭ pretensiunilorŭ trupelorŭ și de a arăta cea mai mare simpatiă soldățimei, — ci și întreagă poporațiunea; lucru de care M'am convinsŭ nu atâtŭ din raportele singuraticilorŭ comandanțĭ, ci din observările Mele proprii.

„Dorindŭ a da decĭ espresiune recunoscinței Mele adevĕrate, te însărcinezŭ, ca pretutindenea în regiunile sciute și tuturora sĕ le esprimĭ mulțămita și satisfacțiunea Mea pentru noua dovadă de credință și patriotismŭ, cu care poporațiunea și de astădată întări aducerea Mea aminte de dilele petrecute cu plăcere în iubitulŭ Meu regatŭ Ungaria.«

Clușiu, 24 Septemvre 1887.

Franciscŭ Iosifŭ m. p.

SCIRILE DILEI.

„Telegrafulŭ“ din Bucurescĭ aduce scirea, că prințulŭ de corónă Rudolfŭ 'șĭ-a esprimatŭ dorința a face o visită, încă în tómna acésta, Regelui și Reginei României la castelulŭ Peleșŭ.

—x—

Din raportulŭ comitetului societățiĭ pentru fondŭ de teatru românŭ presentatŭ la adunarea generală ținută în Oravița la 25 Septemvre n. c. se vede că averea societățiĭ e de 44,700 fl. 44 cr. parte în hârtii de valóre, parte în banĭ gata și deposite. Tacsele restante se urcă la suma de 3,719 fl. v. a. Se observă, că membrii nu-șĭ prea plătescŭ tacsele regulatŭ; chiar și provocarea advocatului societățiĭ a rĕmasŭ fără resultatŭ. Comitetulŭ are de cugetŭ sĕ înacționeze pe restanțierii, carĭ nu plătescŭ nicĭ interesele. — Tristŭ și înjositorŭ lucru din partea astorfelŭ de membri. Nu așa se ridică națiunile, nejertfirea e peirea lorŭ.

—x—

Ni-se scrie din Șimonŭ (Branŭ) cu data în 19 Septemvre: In nóptea de 18 spre 19 Septemvre a. c. st. v. unŭ focŭ pusŭ de mânĭ rele prefăcù în cenușe clădirea de firăstrău a vrednicului și bunului nostru paroch Iónŭ Moșoiu, causându-i astfelŭ o daună de aprópe 400 fl. Acestŭ veteranŭ preotŭ, care se bucură de cea mai bună reputațiune, în timpŭ de 10 anĭ avù multe nenorocirĭ sĕ induse. Așa acum suntŭ 10 anĭ, hoții spărgându-i o ferĕstră furară aprópe 5000 fl., ér în anii trecuțĭ ardêndu-i grajdurile cu vite suferi o daună de aprópe 2000 fl. și totușĭ ilŭ vedemŭ suferindŭ aceste cu răbdare esemplară, deși este încungiuratŭ de o familiă fórte numerósă și îngrijatŭ de buna educațiune a fiilorŭ sĕi. Ne-amŭ îngrozitŭ, d-le Redactorŭ, vĕdêndŭ, că la noi incendiurile suntŭ la ordinea dilei; numai în dilele trecute unui locuitorŭ George Lăzescu îi arse unŭ grajdŭ plinŭ cu fênŭ în valóre de aprópe 200 fl. Pare că a sositŭ vremea cea de apoi“. — Iónŭ Bucșa abiturientŭ.

—x—

Esportulŭ de cai din Austro-Ungaria e permisŭ acuma nu numai prin punctele arĕtate prin ordinațiunea cerculară din Iulie, ci și pe la punctulŭ Buch dela granița austriacă-elvețiană.

—x—

O deputațiune compusă de 500 persóne s'a dusŭ dela Czegled în Pesta, ca sĕ sommeze pe deputatulŭ acestui orașŭ, d-lŭ Komjathy sĕ demisioneze în favórea d-lui Verhovay, fostŭ deputatŭ, și cunoscutŭ ca anti-semiticŭ. Tótă poliția este în picióre și a luatŭ tóte mĕsurile ca ordinea sĕ nu fiă turburată.

—x—

Au sositŭ în Sibiiu și bataliónele 1 și 2 din regimentulŭ 31 de infanteriă. Primirea a fostŭ din cele mai cordiale.

—x—

După cum comunică „Revue de l'Orient“, ambasadorulŭ rusŭ din Bucurescĭ, d. Hitrovo, însoțitŭ de atașatulŭ militarŭ rusŭ pe lângă acea ambasadă, va întreprinde o călĕtoriă prin pólele Carpaților ŭ în Moldova.

—x—

Ministrulŭ ungurescŭ Trefort a mai »pricopsitŭ“ pe preotulŭ gr. or. Radu Marcovicĭ din Idiciu cu 100 fl. — Nu vei fi uitatŭ părinte!

—x—

Postulŭ de magistru poștalŭ în Nadeșŭ comit. Têrnavei micĭ, e de ocupatŭ cu o léfă anuală de 150 fl., 40 fl. cheltuelĭ de cancelariă și 300 fl. cheltuelĭ de espedițiune.

Ultime scirĭ.

Roma, 1 Octomvre. — D. Crispi ministru-președinte alŭ Italiei a plecatŭ la Friederiehsruhe, unde a fostŭ învitatŭ de principele de Bismarck. Comitele Herbert Bismarck a plecatŭ sĕ priméscă pe d. Crispi spre a-lŭ conduce la Friedricsruhe, unde are o întrevedere cu cancelarulŭ.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

PESTA, 1 Octomvre. — Viceșpanulŭ Jakabffy fù numitŭ fișpanŭ alŭ comitatului Carașŭ-Severinŭ.

BELGRADŬ, 1 Octomvre. — Au fostŭ aleșĭ 135 din partida guvernului, 6 din nicĭ o pardidă, 15 alegerĭ încă nu s'au făcutŭ.

SOFIA, 1 Octomvre. — Prințulŭ Ferdinand a plecatŭ sĕ inspecteze lucrările căiei ferate la Țaribrod.

Zankoviștii declară că nu iau parte la alegerĭ.

BRUXELA, 3 Octomvre. — In Gent (Gand) s'au încăeratŭ mai multe sute de anarhiștĭ și socialiștĭ. S'au datŭ mai multe împușcăturĭ de revolverŭ. Suntŭ mai multe rănirĭ.

CONSTANTINOPOLŬ, 3 Octomvre: — Ultima notă adresată de Pórtă cabinetului din Petersburgŭ propune sĕ se trimétă în Bulgaria doi locțiitorĭ principarĭ, unulŭ turcescŭ și unulŭ rusescŭ, carĭ sĕ administreze țéra timpŭ de trei lunĭ și sĕ concheme o nouĕ Sobraniă pentru alegerea principelui. Se asigură că cabinetulŭ rusŭ nu va rĕspunde la notă înainte de întórcerea Țarului la Petersburgŭ.

DIVERSE.

Monstru. — In dina de 8 Septemvre curentŭ, femeia locuitorului Radu Toaderŭ Micu, din comuna Chiojdenĭ, plasa Râmniculŭ de susŭ cu Plaiu, județulŭ Râmniculŭ-Sărată, a născutŭ mortŭ unŭ copilŭ monstru, de sexŭ femeninŭ, fără capŭ, cu puținŭ pĕrŭ în spate, unŭ semnŭ de ochiu în capulŭ acelui trunchiu, gura în peptŭ în dreptulŭ mânilorŭ, fără sĕ aibă óse și gâtŭ; femeia lăuză se află greu bolnavă.

Redactorŭ responsabilŭ: Dr. Aurel Mureșianu.

Cursulŭ la bursa de Viena
din 30 Septemvre st. n. 1887.

Rentă de aurŭ 5%	99 86
Rentă de hârtiă 5%	86.85
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	149.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	98 30
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	— —
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	14,25
Bonurĭ rurale ungare	104.30
Bonurĭ cu cl. de sortare	1C4.10
Bonurĭ rurale Banat-Timișŭ	104.50
Bonurĭ cu cl. de sortare	104 50
Bonurĭ rurale transilvane	104 30

Bonurĭ croato-slavone	104 75
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	100. —
Imprumutulŭ cu premiu ung.	123.20
Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	123 50
Renta de hârtiă austriacă	81.10
Renta de arg. austr.	82 36
Renta de aurŭ austr.	112 35
Losurile din 1860	135.25
Acțiunile băncel austro-ungare	880 —
Act. băncel de creditŭ ung.	289.70
Act. băncel de creditŭ austr.	282.90
Argintulŭ —. — Galbinĭ împărătescĭ	5.94
Napoleon-d'orĭ	9.94
Mărcĭ 100 imp. germ.	61 50
Londra 10 Livres sterlinge	125 75

Bursa de Bucurescĭ.
Cota oficială dela 15 Septemvre st. v. 1887.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%)	91 1/2	92 1/2
Renta rom. amort. (5%)	95 1/4	95 3/4
» convert. (6%)	89 3/4	90 1/4
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	35—	36 —
Credit fonc. rural (7%)	104 3/4	105 1/2
» „ „ (5%)	89 1/2	90 1/4
» » urban (7%)	103 1/4	103 3/4
» » » (6%)	94—	95—
» » » (5%)	87—	87 1/2
Banca națională a României 500 Lei	——	——
Ac. de asig. Dacia-Rom.	——	——
« » » Națională	——	——
Aurŭ contra bilete de bancă	14.—	14.1/4
Bancnote austriace contra aurŭ	2.01	2.02

Cursulu piețel Brașovŭ
din 3 Octomvre st. n. 1887.

Bancnote românescĭ	Cump.	8.64	Vênd.	8.62
Argint românesc	»	8.55	»	8.60
Napoleon-d'orĭ	»	9.94	»	9.98
Lire turcescĭ	»	11.25	»	11.30
Imperialĭ	»	10.24	»	10.27
Galbenĭ	»	5.86	»	5.90
Scrisurile fonc. »Albina» 6%	»	101.—	»	102.—
„ » „ 5%	„	98.—	»	99.—
Ruble Rusescĭ	»	110.—	»	111.—
Discontulŭ	»	7—10% pe anŭ.		

TARIFA
anunțurilorŭ și insertiunilorŭ.

Anunciurĭ în pagina a IV-a linia de 30 litere garmond fl. —cr. 6.

Pentru insertiunĭ și reclame pagina a III linia à fl. — cr 10.

Pentru repețirĭ se acórdă următórele rabate:

Pentru repețirĭ de 3— 4 orĭ	10%
„ „ „ 5— 8 „	15%
„ „ „ 9—11 „	20%
„ „ „ 12—15 „	30%
„ „ „ 16—20 „	40%
Dela 20 de repețirĭ în susŭ	50%

Pentru anunciurĭ ce se publică pe mai multe lunĭ se facŭ învoirĭ și reducerĭ și peste cele însemnate mai susŭ.

Sosirea și plecarea trenurilorŭ și postelorŭ în Brașovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Brașovŭ la Peșta:

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 20 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 01 minută diminéța.

2. Dela Brașovŭ la Bucurescĭ:

Trenulŭ acceleratŭ Nr. 302: 5 óre 37 minute diminéța.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 óră 55 minute după amédĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Peșta la Brașovŭ:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de amédĭ.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucurescĭ la Brașovŭ:

Trenulŭ acceleratŭ Nr. 301: 10 óre 12 minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după amédĭ.

A. Plecarea postelorŭ:

a) Dela Brașovŭ la *Rêșnovŭ-Zêrnescĭ-Branŭ*: 12 óre 30 min. după amédĭ.
b) „ „ „ *Zizinŭ:* 4 óre după amédĭ.
c) „ „ în *Sĕcuime* (S. Georgĭ): 1 óră 30 minute nóptea.
d) „ „ la *Făgărașŭ*: 4 óre diminéța.
e) „ „ la *Săcele*: 4 óre diminéța.

B. Sosirea postelorŭ:

a) Dela *Rĕșnovŭ-Zêrnescĭ-Branŭ* la Brașovŭ: 10 óre înainte da amédĭ.
b) „ *Zizinŭ* la Brașovŭ: 9 óre a. m.
c) Din *Sĕcuime* la Brașovŭ: 6 óre séra
d) „ *Făgărașŭ* la Brașovŭ: 2 óre diminéța.
e) „ *Săcele* la Brașovŭ: 6 óre 30 minute séra.

Tipografia ALEXI, Brașovŭ.